

ΙΤΑΛΙΚΗ ΠΟΙΗΣΗ ΤΟΥ XX ΑΙΩΝΑ
POESIA ITALIANA DEL SECOLO XX

2 Ποιήματα του Έλιο Πέκορα

2 roemas di Elio Pecora

Μετάφραση: Σωτήρης Παστάκας

Traduzione: Sotirios Pastakas



Elio Pecora (Sant'Arsenio, 5 aprile 1936) è un poeta, scrittore e saggista italiano. Nato a Sant'Arsenio (SA) nel 1936, nel 1944 si trasferisce con la famiglia a Napoli dove abiterà fino al 1966. Negli anni napoletani frequenta le scuole fino alla facoltà di giurisprudenza. Dirige dal 2004 il quadrimestrale internazionale “Poeti e poesia”, edizioni Pagine. Ha pubblicato prose e poesie in: *Nuovi Argomenti*, *Ulisse*, *Belfagor*, *Tempo presente*, *Il caffè illustrato*, *Il Messaggero*, *Corriere della sera*, *Il Piccolo*, *Mondoperaio* e altre. Fra i premi ricevuti: Città di Enna per il romanzo (1981), il Castiglioncello per la biografia (1984), IDI (Istituto del Dramma Italiano) per il teatro (1987); il Premio Lionello Fiumi per la traduzione (2012); e per la poesia: il Circe Sabaudia (1987), il Maticotta (1998), il Premio Gatto (1998); il Premio Dessì (2001); il Premio Internazionale Mondello Ignazio Buttitta (2008); il Premio Frascati (2008); il Premio Penne (2008), il Premio Il Fiore (2008); il Premio Cesare De Lollis (2008); il Premio Fontevivo (2008); il Premio Tagliacozzo (2010); il Premio Città di Sant’Elia Fiume Rapido (2011); il Premio Capitolino Excellence Award (2012); il Premio Fondazione Roma Ritratti di Poesia (2015); il Premio Procida Concetta Barra (2017), il [Premio Laudomia Bonanni](#) (2018), il Premio Laurentium (2019). Nel 2006 l’Università di Palermo, Facoltà di Scienze della Formazione, lo ha insignito della “Laurea ad honorem in Scienze della Comunicazione”. Nel 2017, con decreto del 13 gennaio del Presidente della Repubblica, è stato insignito dell’onorificenza di Ufficiale dell’Ordine al “Merito della Repubblica Italiana”.

Ο Έλιο Πέκορα γεννήθηκε το 1936 στο Σαλέντο, και ζει στη Ρώμη από το 1966. Έχει εκδώσει βιβλία για ποίηση, πεζογραφία, μαρτυρίες, θεατρικά και ποιήματα για παιδιά. Έχει εκδώσει ανθολογίες σύγχρονης ιταλικής ποίησης και συλλογές δημοφιλών παραμυθιών. Επιστήθιος φίλος του Σάντρο Πένα, ήταν ο πρώτος που έτρεξε και τον βρήκε νεκρό στο σπίτι του. Συνεργάζεται ως κριτικός σε εφημερίδες, περιοδικά και τα πολιτιστικά προγράμματα της Ιταλικής τηλεόρασης. Διευθύνει το διεθνές περιοδικό Poeti e Poesia.

(se penso alla bellezza)

Se penso alla bellezza – dice – v’incorporo
il mondo intero. La penso pensando alla morte
e tutto allora mi si presenta insostituibile,
anche i giorni della tristezza : quando l’attesa
non smette di origliare e la rabbia
accende fuochi ovunque per scaldarsi.
Chi negherà bellezza all’abbraccio
che può esserci tolto?

Ah, lo schianto del fulmine dietro l’acacia!

(αν σκεφτώ την ομορφιά)

Αν σκεφτώ την ομορφιά - λέει - ενσωματώνω
ολόκληρο τον κόσμο. Την σκέφτομαι όταν σκέφτομαι τον θάνατο
και τότε όλα μου φαίνονται αναντικατάστατα,
ακόμη και οι μέρες της θλίψης: όταν η αναμονή
δεν σταματά να αφουγκράζεται κι ο θυμός
ανάβει παντούφωτιές για να διατηρείται θερμός.
Ποιος θα αρνηθεί την ομορφιά της αγκαλιάς
που μπορεί να χάσουμε;

Αχ, η συντριβή του κεραυνού πίσω από την ακακία!

(da Poesie per la madre)

Andiamo al tramonto sotto chiuse finestre,
lontano m'additi un ramo, una nuvola chiara,
le mie parole per te sono piaghe che ardono,
i tuoi sospiri per me sono amari coltelli.
E camminiamo dove s'addensano le ombre,
dentro il mistero che ci comprende e consuma:
nemmeno morta tu finirai di chiamarmi,
ma non saprò rispondere che sospirando.

(από τα ποιήματα για τη μητέρα)

Πηγαίνουμε στο ηλιοβασίλεμα κάτω από κλειστά παράθυρα,
μου δείχνεις με το δάκτυλο μακριά ένα κλαδί, ένα καθαίο σύννεφο,
τα λόγια μου για σένα είναι πληγές που καίνε,
οι στεναγμοί σου για μέναπικρές μαχαιριές.
Και περπατάμε όπου μαζεύονται οι σκιές,
μέσα στο μυστήριο που μας περιλαμβάνει και μας καταναλώνει:
ούτε καν νεκρή θα σταματήσεις να με καλείς,
αλλά δεν θα μπορώ να απαντήσω μόνο θ' αναστενάζω.